

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 535/2026
26.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Пои бр. 1/25 од 22.09.2025. године и Кв бр. 4138/25 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Пои бр. 1/25 од 22.09.2025. године и Кв бр. 4138/25 од 03.02.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Пои бр. 1/25 од 22.09.2025. године, продужена је мера привременог одузимања имовине која је према окривљеном АА одређена решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои По1 3/22 од 30.01.2023. године, правноснажним дана 11.04.2023. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кв бр. 4138/25 од 03.02.2026. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојића, изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Пои бр. 1/25 од 22.09.2025. године.

Бранилац окривљеног АА, поднео је захтев за заштиту законитости којим, иако наводи да побија само другостепено решење, суштински побија оба правноснажна решења, а због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и другостепено решење укине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости осврће се на доношење побијаних решења и чињеницу да је мера престала, да се иста није могла продужити већ изнова одредити, да Тужилаштво за организовани криминал није пружио доказе о постојању опасности или оправдане сумње да би АА, до коначне одлуке суда о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, могао располагати имовином и тако отежати или онемогућити њено касније одузимање. Суд, по наводима браниоца, није навео временску и стварну повезаност имовине која је предмет одузимања и конкретног кривичног дела, јер је знатно пре извршења кривичног дела прибављена имовина, а није прибавио ни податак о радно-правном статусу родитеља власника имовине у Немачкој, који су дуго радили – привређивали у Немачкој, где су имали висока месечна примања, а којим свим наводима бранилац указује да је неправилна одлука суда јер нису правилно утврђене све чињенице које су од значаја приликом доношења одлуке о привременом одузимању имовине, чиме суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да другостепено решење у својим разлозима не садржи осврт на жалбени навод у погледу вероватноће да би касније одузимање било отежано или онемогућено, којим наводима указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 460. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. и 460. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић